

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

**“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**“КОНЦЕПТИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА”**

(Одеса, 24-5 травня 2019 року)

Одеса -2019

УДК: 1:403:316.6(08)

К 65 Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства // Матеріали III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 24-25 травня 2019 р.) 94 с.

Рецензенти:

Скловський Ігор Зіновійович - доктор філософських наук, професор кафедри суспільних наук Центральноукраїнського національного технічного університету

Єременко Олександр Михайлович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Романенко Михайло Ілліч - доктор філософських наук, професор кафедри філософії Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»

Збірник матеріалів III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства, аналізують соціокультурні трансформації молодіжного соціуму, показують соціокультурні трансформації освітнього середовища та розкривають проблемні моменти культури бізнесу в умовах соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства, а також розглядають синергетику як самоорганізаційну систему у суспільстві, що трансформується. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 10 від 27 травня 2019 року)

меньшей определённости требует от нас и онтология создаваемого мира, причём, «чем дальше в лес, тем больше онтологии».

Мы полагаем, что такое положение дел обусловлено некоторыми существенными характеристиками возможного как особой сферы бытия. Не только конкретная, но и абстрактная возможность не есть нечто аморфное, - и та и другая внутри себя структурированы. Когда мы говорим «возможные миры», это не означает «какие угодно миры». Как ни парадоксально, но не всё возможно в сфере возможного. Может быть мир, в котором, если мы сказали А, не обязательно говорить Б. Но не может быть мира, в котором вообще нет ничего обязательного.

Наиболее рискованным выводом из наших рассуждений будет вывод о недопустимости приписывания Богу атрибута всемогущества. Всё же, мы будем настаивать на этом выводе. Понятие всемогущества внутренне противоречиво. По нашему мнению, ни одно сущее не может быть всемогущим в полном смысле слова. Любой мир обладает определённой обязывающей силой по отношению к своему творцу. Каким бы ни был Демиург, он должен будет, так или иначе, соотносываться с создаваемым им миром. Он должен будет уподобиться скорее плотнику, чем фокуснику.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННЫХ ИСТОЧНИКОВ

1. Успенский Л. В. Слово о словах. Очерки о языке. – М.: Аванта+, 2008. - 544 с.
2. Нагель Т. Каково быть летучей мышью? – Режим доступа: <https://www.rulit.me/books/kakovo-byt-letuchej-myshyu-read-260128-1.html> .
3. Негрбов О. П. Краткий справочник по зоологической систематике. – Воронеж: Изд-во ВГУ, 1988. – 112 с.
4. Песенко Ю. А. Методологический анализ систематики. 1. Постановка проблемы, основные таксономические школы. // Принципы и методы зоологической систематики. Труды Зоологического института АН СССР. Т. 206. – Л., 1989. – 233 с. – С. 8-119.
5. «Куздра», «бок», «бокрёнок», «глокая». –Режим доступа: https://www.e-reading.club/chapter.php/97382/30/Kondratov_-_Zvuki_i_znaki.html .
6. Гудмен Н. Способы создания миров / Н. Гудмен. Способы создания миров / Пер. с англ. А. Л. Никифорова, Е. Е. Ледникова, М. В. Лебедева, Т. А. Дмитриева. – М.: Идея-Пресс, Логос, Практикс, 2001. – 376 с. – С. 115-256.

Секція 1

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ЗАСАДИ ТРАНСФОРМАЦІЙ ЦІННІСНОЇ СФЕРИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СУСПІЛЬСТВА

Гансова Емма Августівна (Одеса) – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського

СОСТОЯНИЯ ОБЩЕСТВА В КАТОГОРИЯХ «КРИЗИС, СТАБИЛЬНОСТЬ, РАЗВИТИЕ»

В современной Украине мы можем найти элементы различных моделей общества – частично либеральной, частично консервативной и частично социал-демократической. Целью статьи является обнаружить и показать эти особенности.

Характеристика состояния общества является результатом социальной политики государства. Если в доперестроечный период государство брало на себя удовлетворение основных потребностей граждан, то в настоящее время, в связи с появлением частного

предпринимательства, относительной независимости личности от государства возрастает разнообразие потребностей, часть которых индивид должен удовлетворять самостоятельно, опираясь на расширение сферы деятельности, на совмещение различных ее видов. Однако, государство, негосударственные организации должны создавать условия для частной инициативы. Данные условия должны носить политический, экономический, правовой характер.

Социальная политика - это деятельность государства в сфере социальных отношений. Социальные отношения в отличие от экономических предполагают отношения дифференциации – экономической, культурной, национальной, гендерной, возрастной.

В Западной Европе и в США сформировались два вида социальной политики. Они отличаются своими ценностными предпочтениями. Так, «Государство всеобщего благосостояния» придерживается следующих принципов социальной политики:

1) все население, независимо от материального статуса, должно быть социально защищено; 2) целью государства является высокий уровень потребления населения; 3) главным источником достижения этих целей должно быть перераспределение доходов.

Теория «социального государства» нашла сегодня широкое применение в практике большинства европейских государств и США. Экономической основой данного типа государства являются частная собственность и свободный рынок. Государство, рынок, семья, неприбыльные организации при условии минимального перераспределения обеспечивают социальную справедливость

Социальное управление, как составляющая социальной политики, предполагает наличие государственной стратегии социальной политики, предполагающую реализацию Конституции, наличие законов, которые реализуют органы местного самоуправления. Категории «человеческий капитал» и «социальный капитал» являются важными составляющими социальной политики.

Первая категория предполагает ВВП, уровень образования, здравоохранения. «Социальный капитал» - это показатель, обозначающий уровень массового участия граждан в политических мероприятиях и выборах, массовых акциях протеста или поддержки.

Социальный капитал – это отношения между людьми, моральные и правовые основания этих отношений. На практике он образуется в результате согласования и принятия общественным сознанием моральных и правовых норм. Главным механизмом его формирования является процесс идентификации индивида с соответствующими общностями - малыми и большими группами (классами, нациями, трудовыми коллективами, семьями и т.д.)

Социальная политика имеет политико-правовое содержание. Состояние общества - кризис, стабильность или развитие, - имеет определенные показатели. По своему содержанию они являются социально-экономическими.

В практике управления распространенным стало понятие «Индекс человеческого развития». Три главных элемента входят в его структуру – ВВП, показатели здравоохранения и образования.

Помимо указанных трех компонентов, сюда включают демографический показатель (данные статистики относительно рождаемости и смертности), показатели материального положения населения, уровня безработицы, условий жизни, социальной среды (в частности, криминогенной ситуации), состояние экологии и размер финансирования социальной сферы.

Международные экономические и социально-экономические показатели выглядят следующим образом. В условиях кризиса показатель ВВП представляет собой (-20 %), уровень инфляции – 50 %, безработица – 22% трудоспособного населения и минимальная заработная плата - 50 % прожиточного минимума.

В ситуации стабильности прекращается спад производства. Нулевой индекс свидетельствует о том, что в текущем году было произведено продукции столько же сколько в предыдущем. Инфляция снизилась до 30%, безработица составила 10 % трудоспособного населения, минимальная заработная плата достигла 80% прожиточного минимума.

На стадії розвитку ежегодний ріст виробництва становить 10%, інфляція знаходиться на рівні 5 %, безробіття також становить 5%, мінімальна зароботна плата відповідає прожиточному мінімуму.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННЫХ ИСТОЧНИКОВ

1. Конституція України.- К.,1997
2. Held D The Development of Liberal Democracy.-Stanford –p.74
3. Ginsburg N. Divisions of Welfare –London- 1993.- p21
4. Пилипенко В. Соціальна регуляція трудового поведіння.- К.1993
5. ПРООН. Регіональний звіт з людського розвитку. - Братислава. РБЄС. 2002
6. Гансова Е. Соціальна політика та соціальна робота. - Одеса, 2005

Гедікова Наталія Пилипівна (Одеса) – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук та права Університету Ушинського.

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ЦІННІСНІ ПРІОРИТЕТИ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

У сучасному світі цінності, «виконуючи роль соціально-нормативного регулятора суспільного життя і поведінки людей» [1, с. 743], забезпечують консолідацію суспільства, створюють спільноту, формують смислові центри національної свідомості, формують і зберігають унікальну національну самосвідомість, визначають сенс і зміст національного, суспільного і державного розвитку.

Проблема соціокультурних ціннісних пріоритетів для українського суспільства завжди була актуальною, але після Революції гідності і тих подій, які послідували за нею, вона набула особливого значення, оскільки суспільно значимі події привели до істотних змін у суспільній свідомості і, зокрема, у її нормативно-ціннісній структурі. Це було обумовлено тим, що суспільство вимагало чітких орієнтирів для подальшого розвитку, «на порядок денний постало не просто питання про ступінь згуртованості суспільства, а про його крайню межу існування – здатність зберегтися і відтворити свою цілісність» [2, с. 15].

Як відомо, суспільна свідомість базується на принаймні двох типах систем цінностей: традиційній та новій, останню науковці ще визначають як «сучасну», «інноваційну» або «постмодерну».

Оперуючи термінами традиційні цінності та нові цінності, спробуємо пояснити їх значення. Під традиційними цінностями ми розуміємо категорію, яка включає повагу і прийняття звичаїв, зразків норм та ідей, що витікають з національної культури і релігійної віри і передаються від покоління до покоління, усталено повторюються і відтворюються.

Наповнення певним сенсом змісту загально визнаних традиційних цінностей українського суспільства обумовлено історично сформованим менталітетом, національно-культурними, духовними традиціями, національною самобутністю, світоглядними основами, власною ідентичністю тощо.

Основними традиційними цінностями, які становлять ціннісну основу українського суспільства є національна культура, історичні традиції, сімейні цінності.

У системі традиційних цінностей базовими цінностями є так звані головні цінності, а саме: «свобода», «справедливість» і «солідарність».

Щодо розуміння нових цінностей, то це ті цінності, які мають пріоритетну функціональність за відповідних обставин.

На даний період часу на поширення та утвердження нової системи цінностей в сучасному українському суспільстві вплинула зміна його загальнозначимих потреб й інтересів, що обумовлені певними духовними і моральними засадами, які сформувалися на основі нового бачення світу, стрімким розвитком новітніх технологій, упровадженням